یادداشت | جواد محرمی

سریال تلویزیونی در قامت یک پیس!

این روزها بخشی از حرف‌های سیروس مقدم، کارگردان سریال «پایتخت» که در یک برنامه تلویزیونی عنوان شده در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شود که قابل تأمل اســت. مقدم می گوید: «برای اولین بار مردم حرف‌های خودشان را از زبان نقی و کاراکترها می‌شنوند. خنک می‌شوند. راحت می‌شوند. یک سوپاپی هست انگار میگه پیس! آروم می‌شن. ما به این آرامش جامعه احتیاج داریم.»
آدم واقعاً متحیر می‌مانـد! کارکرد ســریال تلویزیونی که با پول بیت‌المال تولید می‌شود و می‌توان و باید از آن انتظار داشت فرهنگ یک ملت را تعالی و ارتقا ببخشـد، در حد یک سوپاپی که پیس و مردم را خالی می کند در ذهن آقایان تنزل کرده است.
از کارگردانی که چنین تفکری دارد انتظاری نیســت اما اگر این استدلال‌های ضعیف توانسته در ذهن و فکر مدیران سیما جاخوش کند و ایشــان را مجاب کند که دارند راه را درست می‌روند، جای بسی تأسف دارد.
در قالب این تفکر که بیشتر امنیتی‌محور است تا فرهنگ‌محور، به عنوان مثال عــده‌ای در جامعه رانتخــواری و دزدی و اختلاس می کنند، بعد به جای اینکه سریال بسازیم و فهم و دانش و آگاهی سیاسی و اجتماعی و فرهنگی مردم را برای ایفای بهتر نقششان جهت بهبود شرایط جامعه بالا ببریم، صرفاً با این اتفاقات تلخ در سریال‌هایمان شوخی می کنیم و به مطایبه رفتار می کنیم که جامعه مثلاً خودش را خالی کند تا یک وقت خدایی نکرده منفجر نشود.
اینجاست که می‌شــود معنای واقعی این عبارت را که مردم در وضعیت حساس کنونی نیاز به شادی دارند و باید سریال‌های طنز زیاد ساخته شود، بهتر درک کرد.
خب معلوم اســت که در این پارادایم کاری و مدیریتی، ســریال تلویزیونی به جــای اثری فرهنگــی به اثری بــرای خالی کردن عقده‌های ناشی از فساد و ناکارآمدی‌های جامعه تبدیل می‌شود و صرفاً قرار است مردم از این طریق سرگرم شوند.
بر فرض که سریال‌های تلویزیونی چنین کارکردی هم داشته باشند آیا اینکه خواسته و انگیزه و هدف از تولید سریال در حد یک پیس تنزل کند، نگران کننده نیست؟ این شــکل از مدیریت فرهنگی نتیجه‌اش معلوم است دیگر.

میراث

به دنبال الحاق نشدن بازار جهانی تبریز به ۲۱ مجموعه ملی

تبریزی‌ها واکنش نشان دادند

انجمن‌های میراث فرهنگی آذربایجان‌شرقی در نامه‌ای به وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نسبت به بی توجهی هیئت وزیران در قرار دادن نام بزرگ‌ترین بازار تاریخی جهان در لیســت ۲۱مجموعه ملــی میراث کشــور اعتــراض کردند.
به گزارش ایسنا، در آخرین ساعات ۲۰فروردین امسال، مونسان، وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی از اصلاح آیین‌نامه هیئت امنایی شدن ۲۱مجموعه ملی موزه‌ای که در سال ۱۳۸۳ تصویب شده بود، خبر داد؛ آیین‌نامه‌ای که قانون آن ۱۵سال قبل در ادامه قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی به تصویبِ مجلس وقت رسید و اجازه می‌داد تا نگهداری و اداره اماکن و محوطه‌های تاریخی و موزه‌ها به هیئت‌های امنا واگذار شود. هر چند از آن زمان به بعد گاهی خبرهایی از هیئت امنایی شدن برخی از موزه‌ها منتشر می‌شد و حتی از آغاز برخی اقدامات توسط این اعضای هیئت امنا در موزه‌ها حرف‌هایی به گوش می‌رسید، اما با اطلاعاتی که توسط وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به تازگی منتشر شد و از برگزاری جلسه هیئت وزیران برای تصویب اصلاح این آیین‌نامه خبر می‌داد، اکنون امیدواری‌ها برای آغاز اجرایی شدن این طرح بیشتر شده است.
در بیانیه اعتراضی شــش انجمن میراث فرهنگی آذربایجان‌شرقی برای قرار ندادن نام بــازار جهانی تبریز به عنــوان بزرگ‌ترین بازار تاریخی جهان در لیســت هیئت امنایــی ۲۱مجموعه میراث ملی کشور توسط هیئت وزیران خطاب به علی‌اصغر مونسان آمده است: «به دلایل مختلف از نظر متخصصان و کارشناســان حوزه میراث فرهنگی، بازار جهانی تبریز به عنوان بزرگ‌ترین بازار تاریخی جهان، یکی از مستعدترین مجموعه‌ها برای هیئت امنایی شدن است. یکی از مهم‌ترین این دلایل، شرکت فعال مردم و بازاریان در مرمت این اثر منحصر به فرد معماری در طول تاریخ و دوره معاصر است که بحق به عنوان مشارکتی‌ترین پروژه مرمت جهانی شناخته شده است. از دیگر دلایل مهم در این خصوص، زنده بودن این مجموعه تاریخی است که به جرئت می‌توان گفت قطب تجاری -بازرگانی شمال غرب کشور محسوب می‌شود، این دلایل و چندین دلیل مهم دیگر از دید وزارتخانه مزبور به طرز نامعلومی نادیده انگاشته شده‌اند.
بر اســاس این مصوبه در قدم نخســت ۲۱مجموعه ملی مورد نظر این‌طور طبقه‌بندی شدند که «مجموعه فرهنگی-تاریخی سعدآباد»، «مجموعه فرهنگی -تاریخی نیاوران»، «مجموعه میراث جهانی کاخ گلستان»، «موزه ملی فرش ایران»، «موزه ملی ایران»، «مجموعه توس و آرامگاه فردوسی مشــهد»، «مجموعه میراث جهانی تخت جمشید و پاسارگاد»، «مجموعه میراث جهانی منظر باستان‌شناسی ساسانی فارس»، «مجموعه حافظیه و سعدیه شیراز» و «مجموعه میراث جهانی میدان امام اصفهان» از آن جمله هستند.

جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۹۰۴ | پنج‌شنبه ۲۸ فروردین ۱۳۹۹ | ۲۲ شعبان ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۰۴ |
غروب آفتاب: ۱۹:۳۸ | اذان مغرب: ۱۹:۵۶ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۰ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۰ |

حکمت

امام حسین(ع):

هر کــس حــق معبودیت خــدا را به‌جای آورد خداوند بیش از انتظار و کفایتش به او عطا می‌کند.

(بحارالانوار)

سینما به دنبال راه «خروج»

در شرایط فعلی به نظر می‌رسد به غیر از اکران آنلاین که با «خروج» آغاز شده هیچ گزینه‌ای پیش پای سینما نیست

■ **محمدصادق عابدینی**

اکران آنلاین فیلم سینمایی «خروج» و نتایج آن می‌تواند آغاز فصل جدیدی برای سینمای ایران باشــد؛ فصلی که گذر از تعریف سنتی ســینما و لزوم تماشــای فیلم در سالن‌های عمومی سینما، این بار فناوری روز است که به مردم حق انتخاب می‌دهد تا در خانه بمانند ولی در سینما باشند و فیلم سینمایی تماشا کنند.
با وجــود اینکه برخی از رســانه‌ها تلاش دارند فروش چند روز اول اکــران آنلاین فیلم خروج را یک شکســت تعبیر کنند، با یک محاســبه ساده بر مبنای فرمول تقسیم درآمد اکران میان صاحبان فیلم، ســینمادار و پخش کننده فیلم و اضافه کردن هزینه‌های تحمیلی اکران‌های سنتی نتیجه متفاوتی به دست می‌آید. در اکران آنلاین با حذف مســتقیم یکی از اضلاع سهیم در درآمد یعنی ســینمادار و همچنین از بین رفتن هزینه تکثیر نسخه‌های فیلم برای اکران و آماده‌سازی سینماها با اقلام تبلیغاتی فیلم، یک فیلم خیلی سریع‌تر به سود می‌رسد. بر اساس همین موضوع، اکران آنلایــن فیلم «خروج» درآمدی بیش از اکران عادی فیلم در ســینما عاید صاحبان آن کرده است.
محمدذوقی مدیر روابط عمومی اوج، درباره میزان فروش و امکان سوددهی اکران آنلاین «خروج» می‌گوید: «هزینه تولید این فیلم ۹ میلیارد تومان شده اســت. فرض کنید الان کرونایی نبود و ما قرار بود در ســینما فیلم را اکــران کنیم، نهایتاً حدود ۱۲ میلیارد می‌فروختیم. از این رقم یک سوم آن سهم فیلمساز می‌شود، یعنی حدود ۴ میلیارد نصیب فیلمساز می‌شود.» ذوقی ادا مه می‌دهد: «در اکران اینترنتی حداقل ۷۰درصد فروش در vodها به فیلمساز می‌رسد، یعنی اگر ۵۰۰هزار نفر این فیلم را با قیمت بلیت ۱۲هزار تومانی ببینند، بیش از ۴میلیارد تومان نصیب ما می‌شود.»
اگر در ایران فرهنگ احترام به حق مؤلف و قانون کپی‌رایت از سوی مردم جدی گرفته می‌شد و دانلود غیرمجاز فیلم «خروج» به صفر می‌رسید، رسیدن به اهداف فروش در اکران آنلاین بسیار راحت‌تر بود.

■ **حمایت ۲۰درصدی سازمان سینمایی**

پیش از آغاز اکران «خروج»، سازمان سینمایی حمایت خود از اکران آنلاین را اعلام کرد.

اگر نمایش فیلم‌های ســینمایی جدید در شبکه نمایش خانگی و ســامانه‌های vod، با مدیریت و برنامه‌ریزی درست باشد حتی پس از بازگشایی سینماها نیز می‌تواند کارکرد مناســبی داشــته باشــد

بر این اساس، فیلم‌های سینمایی اکران‌نشده در صورت عرضه در شــبکه نمایش خانگی معادل ۲۰درصد مبلغ قرارداد علاوه بر قراردادی که با آن سامانه‌ها دارند، مورد حمایت قرار می‌گیرند.
سیدضیاء هاشمی تهیه‌کننده سینما با استقبال از این طرح به دولت پیشــنهاد داده اســت تا فیلم‌های پرمخاطب از حمایت بیشــتری نیز برخوردار شوند.
از طرف دیگر سیدجمال ساداتیان تهیه‌کننده و سینمادار، اکران آنلاین فیلم‌های سینمایی را راهی مناسب برای دیده شدن فیلم‌های متوسط می‌داند و آن را برای فیلم‌های بزرگ و پرهزینه چندان مناسب نمی‌داند. ســاداتیان می‌گوید: «اگر نمایش فیلم‌های سینمایی جدید در شبکه نمایش خانگی و سامانه‌های vod، با مدیریت و برنامه‌ریزی درست باشد حتی پس از بازگشایی ســینماها نیز می‌تواند کارکرد مناسبی داشته باشد چراکه این اقدام برای فیلم‌های متوسط که ممکن است در سینماها چندان مخاطبی نداشته باشند، اتفاق خوبی است.»
وی ادامــه می‌دهد: «در شــرایط فعلی اجرای چنیــن طرح‌هایی برای برخی آثار ســینمایی خــوب اســت، اما بایــد توجــه داشــت که با برنامه‌ریزی و مدیریت می‌توانیــم این روند را حتی برای زمانی که ســینماها باز شدند، برای فیلم‌های متوسط به پایین ادامه دهیم.»
شاید افرادی مانند ساداتیان به خاطر منافعی که در اکــران فیلم در ســینماها دارند چندان تمایلی به گسترش اکران آنلاین نداشته باشند در حالی که فیلم‌های بزرگ سینمایی به خاطر هزینه‌های سنگین تولید بیشتر از دیگر فیلم‌ها نیازمند بازگشت سرمایه هستند و در روزهایی که کرونا باعث تعطیلی ســینماها شده است، این فیلم‌ها بیــش از دیگــران در معرض ضرر اقتصادی قرار گرفته‌انــد. همین موضوع باعث شــده تا صاحبان چند فیلــم از احتمال اکران آنلاین آنها خبر دهند.

■ **«خون شد» بعد از «خروج»**

جواد نوروزبیگی تهیه‌کننده فیلم ســینمایی «خون شــد» از احتمال اکران آنلاین این فیلم گفته اســت. نوروزبیگی با اشاره به فرصتی که اکران آنلایــن به وجود آورده انجــام این کار را مشروط به پذیرش کارگردان فیلم کرده است.
مســعود نجفی، مدیــر روابط عمومی ســازمان سینمایی می‌گوید: «از آنجا که در شرایط خاص قرار داریم هر فیلمی که متقاضی اکران آنلاین است درخواست پروانه نمایش می‌دهد و سریعاً پس از بررسی و در صورت تأیید، مجوز صادر می‌شود و می‌توانند به صورت آنلاین نمایش دهند.»
سازمان هنری رســانه‌ای اوج در سال گذشته با دستی پر پا به جشنواره فجر گذاشت و به غیر از «خروج»، فیلم‌های مهم دیگری مانند «لباس شــخصی»، «آبادان یــازده ۶۰» و «روز بلوا» را در بخش‌های مختلف سی‌وهشتمین جشنواره فجر داشت که در صورت تداوم استقبال از اکران آنلاین احتمال حضور این فیلم‌ها در طرح اکران آنلاین وجود دارد.

■ **«لاله» منوط به تصمیم سرمایه‌گذار**

از سویی دیگر تورج منصوری، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «لاله» دیروز عنوان کرد با شرایط پیش آمده شاهد ورود به یک دوران تازه هستیم و باید خودمان را با این شرایط جدید همسان کنیم.
فیلم سینمایی «لاله» به کارگردانی اسدالله نیک‌نژاد قرار بود در اکران نوروزی به نمایش دربیاید، ولی به‌دلیل شرایط کرونایی این اکران لغو شد.
منصوری در گفت‌وگو با مهر درباره اکران اینترنتی آثار سینمایی می‌گوید: من فکر می‌کنم این مدل اکران به اندازه شرایط امروز، ناشناخته، جدید، قابل مطالعه و بررسی است و لازم است در جوانب مختلف ماننــد جذب مخاطب، فــروش بلیت، گردش مالی، شیوه آمارگیری و راه‌های درست توزیع این محصولات مورد مطالعه قرار بگیرد.
وی ادامه داد: اکــران اینترنتی فیلم‌ها به اندازه شــرایط فعلی که جهان هستی در آن فرورفته برای سینمای ایران تازگی دارد و احتیاج است درباره آن تحقیق و بررسی شود. من فکر می‌کنم دنیا وارد یک دوران تازه‌ای شده که فقط مختص کشور ما نیست.
با توجــه به واقعیتــی که می‌بینیــم راه دومی نداریم. باید مجموع این بیماری از بین برود که معلوم نیست کی این اتفاق خواهد افتاد و کی فرصت اکران برای فیلم‌ها پیش می‌آید. چون در خوشبینانه‌ترین حالت ما تا پایان اردیبهشت ماه گرفتار این بیماری هستیم و سپس می‌توانیم بگوییم سیر بیماری به جایی رسیده است که می‌شود روابط اجتماعی را تا حدود ۵۰درصد به شرایط نرمال نزدیک کرد. همین امر به این معنی است که سینماها آخرین جاهایی هستند که باز می‌شــوند، ضمن اینکه بعد از بازگشایی هم مردم اعتماد نمی‌کنند که به سینماها بروند. ترجیح می‌دهنــد در خانه بماننــد و بتوانند از تلویزیون فیلم مورد نظر خود را تماشا کنند.

نما | حسین کشتکار

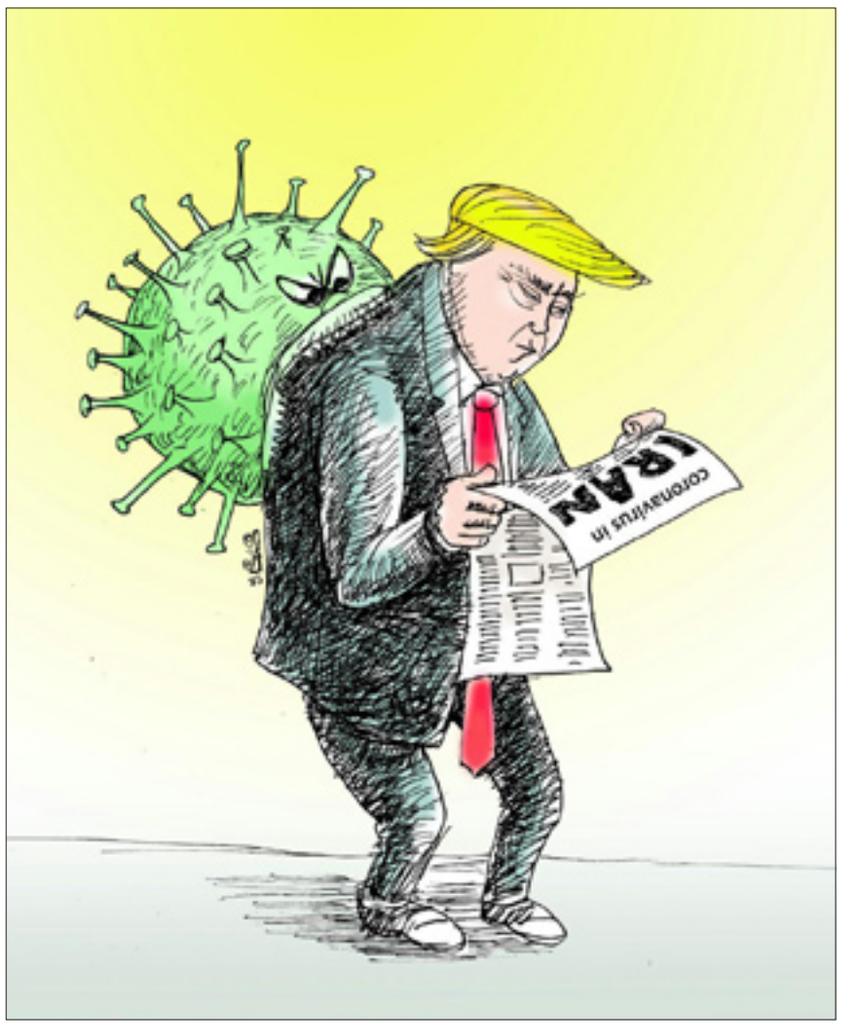

گفت‌وگوی «جوان» با سیده‌معصومه حسینی فعال عرصه هنرهای تجسمی

فرم مناسب چالش اصلی هنر انقلاب است

■ **هادی عسگری**

ابتدای انقلاب شور و شوق و تحرک جامعه موجی در عرصه هنر به راه انداخت امــا این موج به نظر می‌رســد به مرور دچار نوسانات و آفت‌هایی شــد. «جوان» در این ارتباط با سیده‌معصومه حسینی، عضو شــورای مرکزی انجمن هنرهای تجسمی بسیج هنرمندان گفت‌وگو کرده است.

■■■

به طور کلی چالش‌های انقلاب اســلامی و هنر متعهد را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به نظرم هنر و انقــلاب هر دو از هم تأثیــر گرفته‌اند. در هر انقلابی دو تحول عمده در مقوله هنر شکل می‌گیرد؛ یکی تأثیری است که هنر در روند تفکرات انقلابی جامعه گذاشته و باعث آگاهی‌بخشــی به مردم می‌شــود و دیگری تأثیری است که انقلاب‌ها بر هنر جامعه می‌گذارند و هنر را در جهت پیشبرد آرمان‌های خود دچار دگرگونی می‌کنند.
هنر در ایران پیش از انقلاب تحت تأثیــر غرب و با رویکرد کاملاً اومانیستی و در عین حال با رشدی محدود در طبقات خاصی از جامعه جریان داشــت و حتی سینما را که هنری عامه‌پسند است توده‌های مردم دوست نداشتند و علاقه‌ای نشــان نمی‌دادند اما با پدیده بزرگی چون انقلاب اسلامی هنر تغییر هویت یافت و با محتوای حماســی و دینی رنگ و جلای متفاوتی نســبت به هنر جهانی پیــدا کرد، چون این حماســه در دل تک‌تک افراد جامعه شکل گرفته بود. پیش از انقلاب اکثر مردم به ســینما نمی‌رفتند و سینما را مکان مناسبی نمی‌دانستند اما پس از انقلاب نوعی امنیت و ســلامت به عرصه هنر تجویز و تزریق شد. هنر انقلابی از محدودیت طبقات خاص به سطح جامعه ورود پیدا کرد و به رشد و بالندگی چشمگیری دســت یافت. دفاع مقدس نیز پس از انقلاب ریشــه‌های هنر مقاومت را تقویت کرد و بسیار در رشد هنر ارزشــی تأثیر گذاشت. در حال حاضر با وجود تهاجم فرهنگی و تلاش دشمنان، هنرمندان ایران با هر حادثه و رویدادی حماسه‌های هنری چشمگیری خلق کرده‌اند و در عرصه رقابت بین‌المللی در جایگاه نسبتاً خوبی قرار دارند.

بزرگ‌ترین چالشــی را که هنر انقلاب داشته و دارد چه چیزی می‌دانید؟

هنر از دو بخش محتوا و فرم تشکیل شــده است که ما در اســتفاده از یک محتوای خوب و در یک فرم درست دچار چالش هســتیم و در بخش فرم و اجرا همــواره ضعف‌های تکنیکی چشمگیری وجود داشته و دارد.

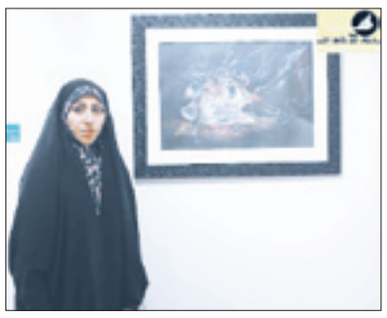

هنــر انقلابی چون از دل مردم شــکل گرفــت حتی بدون تشــویق و حمایت از هنرمندانش، در جهت رشــد و تعالی خود حرکت کرده است، زیرا هنرمند انقلابی به نیاز جامعه و رســالت خود در قبال آن می‌نگرد اما تســریع در رشد و بالندگی آن منوط به حمایت معنوی و مادی از سوی نظام و دولت است که در این دوره ۴۰ســاله از فراز و فرودهایی برخوردار بوده است، البته حمایت‌های خوبی در زمینه هنر از سوی دولت‌ها صورت گرفته اما به نظر می‌رسد بیشتر به رشد هنر غربی و اومانیســتی کمک کرده تا هنر انقلابی و ارزشــی. هنرمند انقلابی بیشــتر با دغدغه‌های جهادی و ارزشی به مسیر خود ادامه داده است.
هنر انقلابی در برخی رشته‌ها به یک مکتب فراملی تبدیل شده است و البته در برخی رشته‌ها دچار آفت‌هایی بوده‌ایم و این طبیعی اســت. هنرمندان انقلابــی و متعهد در این ۴۰سال در هر نقطه از جهان که صدای مظلومی برخاسته به حمایت از آن و رســاندن ندای مظلومیت به انسان‌های آزاده و با هدف روشــنگری به خلق آثار ارزشی پرداخته و تأثیرگذار هم بوده‌اند.
هنر به عنوان ابزار قدرتمند اثرگذاری مطرح است و مانند شمشیر دولبه در جنگ نرم مورد استفاده قرار گرفته است. معتقدم هنرمندان ارزشــی و نظام انقلاب اسلامی نباید از تأثیرات مثبت آن در مقابله با جنگ نرم غفلت کنند و اگر میدان برای هنرمند متعهد وســیع گــردد و مورد حمایت همه جانبه قرار گیــرد، نمی‌توان این اثرگــذاری مثبت را انکار کرد.

گزارشی از پشت‌پرده نامه‌نگاری برای آزادی محمد امامی

فعالیت رابط‌ها از داخل تا خارج زندان!

انتشــار نامــه‌ای منســوب بــه امضــای برخــی از هنرمندان کشــور و درخواســت آزادی محمــد امامــی، ســرمایه‌گذار ســریال شــهرزاد و یکــی از متهمــان فســاد بانکــی کشــور همچنــان واکنش‌هــای مختلفــی را بــه دنبــال دارد.
در تازه‌ترین مــورد از حواشــی نامه‌نــگاری جنجالی عــده‌ای از سینمایی‌ها، برخی از اهالی سینما در گفت‌وگو با تسنیم در مورد پشــت‌پرده نامه مذکور از شــخصی به نام «الف» نــام می‌برند که به عنوان دوســت و همکار امامی در یکی از مؤسسه‌های پولی در حال تلاش برای آزادی وی از زندان اســت، اما در ادامه تحقیقاتی که خبرنگار تسنیم از بدنه اهالی ســینما به دست آورده‌است باید به فردی به نام «م. ص» نیز اشــاره کرد که مدتی در زندان دوست و همبند امامی بوده‌اســت. او در مدتی که در زندان با وی ســپری می‌کرده، تصمیم به شروع جریانی برای آزادی امامی گرفته و قولش را از زمانی که از زندان آزاد می‌شود، داده‌است. او حالا که با مرخصی کرونایی بیرون از زندان است، کلید نامه جنجالی را زده و حالا منتظر اتفاقات بعدی است.
با توجه به واکنش سینماگران و بیانیه شورایعالی تهیه‌کنندگان به نظر می‌رسد جو کلی فعلی سینمایی کشور علیه امامی و آزادی او است، اما فعالیت طرفداران وی چه در میان هنرمندان و چه فعالان اقتصادی و حقوقی جای سؤال دارد، اما چرا باید برخی از هنرمندان ما در این میان بازی بدی بخورند و با عَلَم شدن انسانیت و آزادی برای یک متهم اقتصادی میلیاردی آنان فریب بخورند؟ چه جریانی در این میان است تا با آزادی امامی بتواند به مقاصد خود برسد؟ تاختن به سوی منتقدان نامه و امامی به عنوان متهمی که از ذخیره تلاش معلمان برای ســودآوری خود فعالیت کرده‌است، از سوی برخی از خبرنگاران ســینمایی گرفته تا تهیه‌کننده، کارگردان و بازیگر چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟»
بیاییم جایگاه محمد امامی را با فردی مانند استاد کشاورز که امروز سالروز تولد ایشان است یا دیگر هنرمندان برجسته کشور مانند ناصر تقوایی، علی حاتمی، رسول ملاقلی‌پور و... مقایسه کنیم. آیا واقعاً امامی در حد این اساتید برجسته هنر سینمایی کشور است که با عباراتی چون «از فعال‌ترین و مؤثرترین چهره‌های فرهنگ و هنر» یاد شود؟
در ادامه باید از صحبت‌های عجیــب جواد نوروزبیگی، تهیه‌کننده سینمایی کشور و بازی دوگانه او ابراز تعجب کرد. نوروز بیگی یکبار بی‌تعارف از امضای خود و تهدید کــردن آنهایی که امضای خود را انکار کردند به افشای صوتشان خبر می‌دهد و یکبار دیگر با پا پیش می‌کشد و می‌گوید که شــاید نباید این کار را رسانه‌ای می‌کردیم چون عده‌ای نشسته‌اند تا ما را خراب کنند!

خبر

سیامک شایقی کارگردان سینما درگذشت

سیامک شایقی، کارگردان آثاری چون «جهیزیه‌ای برای رباب» و «در کمال خونسردی» روز گذشته به دلیل عارضه سرطان جهان فانی را بدرود گفت.
سام شایقی پســر این هنرمند در گفت‌وگو با ایســنا گفت: ساعت ۸:۳۰ صبح چهارشنبه ۲۷ فروردین‌ماه از بیمارستان تماس گرفتند و گفتند حال پدرم بد شده و در نهایت اطلاع دادند که از دنیا رفته است.
او گفت، پیکر پدرش در قطعه هنرمندان بهشت زهرا به خاک سپرده خواهد شد اما فعلاً جزئیات و زمانش مشخص نیست.
سیامک شایقی که در سن ۶۵سالگی و به دلیل عوارض سرطان درگذشت، چند روزی بود که به کما رفته بود.
او فیلم‌هــای خاطره‌انگیزی به یادگار گذاشــته کــه از آن جملــه می‌توان به «جهیزیه‌ای برای رباب»، «در کمال خونسردی»، «مادرم گیسو» و «شراره» اشاره کرد.

محمدعلی بهمنی در تولد ۷۸سالگی‌اش مطرح کرد

بین ترانه‌های خوب و مردم دیوار کشیده‌اند

محمدعلــی بهمنــی در تولــد ۷۸ســالگی خــود از اینکه اغلــب ترانه‌هــای امــروز ترانــه نیســتند و از دیــواری که میان ترانه‌هــای خوب و مــردم افتاده اســت، می‌گوید.
محمدعلی بهمنی نام‌آشنای شعر معاصر در گفت‌وگوی ایسنا با وی به مناسبت زادروزش می‌گوید: اینکه موسیقی بتواند درمانی برای وجود انسان باشد به این بستگی دارد که ما چه موسیقی و ترانه‌ای را گوش می‌کنیم، این «ما» البته می‌تواند به معنای همه نباشد، چون ممکن است خیلی از ما ترانه‌هایی سطحی را به دلیل شــادی که دارد، گوش کنیم. حتی ممکن است شادابی که این ترانه‌ها دارند، از نظر موسیقی اصلاً غلط باشد ولی از همان لذت می‌برند. اگر ترانه این روزگار را با گذشته مقایسه کنیم، می‌بینیم که آنها چه انرژی به ما می‌بخشیدند. ترانه‌های امروز برای کسی که ترانه امروز را با گذشته مقایسه می‌کند ممکن است هیچ انرژی نداشته باشند و حتی خسته‌کننده هم باشند، چون این ترانه‌ها، ترانه نیست، ولی می‌بینیم با اینکه ترانه نیست و انگار از ذات ترانه هیچ خبری ندارد اما ادامه پیدا می‌کند و بیشتر می‌شود؛ ترانه‌هایی بی‌انرژی و بی‌مفهوم. پس این به خودمان بستگی دارد که در چه شرایطی برای خودمان چه را دلخوشی و دارو بدانیم.
به گفته این شاعر پیشکسوت کشــورمان، اکنون برای ساخت یک ترانه بسیار خوب خیلی زحمت کشیده می‌شود و نیز هزینه می‌شود که می‌تواند برای نسل‌های بعد هم انرژی‌بخش باشد اما در زمانه خودمان اصلاً کســی به آن اهمیت نمی‌دهد. متأسفانه دوستداران ترانه و موسیقی خیلی با شنگی خودشان را خوشحال می‌کنند و همان نوع موسیقی انگار برای‌شان یک درمان است. در

حالی که در گذشته موسیقی خوب بدون اینکه آن شنگی‌ها را هم داشته باشد، خود موسیقی و شعر بیماری را از انسان می‌گرفت که هیچ، حتی درمانی برای فکر و شخصیت او بود.
بهمنی در ادامه عنوان می‌کند: در روزگار فعلی نام‌های بســیاری از شــاعران خوب وجود دارد کــه هر کدام از کارهای‌شــان خیلی دوست‌داشتنی است و جدا از انرژی‌بخشی به انسان، به درک او کمک می‌کند. فکر نکنید که شعر ما آسیب دیده است، بسیاری از فرزندان شعر ما هر کدام درمانی برای تمام شرایط هستند، البته اگر شعرشان را با درونمایه‌ای که دارد برای خودمان بخوانیم. شعر روزگار ما دارد حرکت خود را می‌کند، منتها یک پرده یا دیواری انگار بین ترانه‌های خوب و مردم است. در گذشته هر مجله هفتگی که منتشر می‌شد، حداقل چند صفحه به شعر شــاعران آن روزگار اختصاص داشت و در کنار آن شعر شاعران گذشته هم وجود داشت که وقتی مقایسه می‌کردیم، می‌دیدیم چه انرژی در شعر آن روزگار وجود دارد، در عین حال که شعر گذشته هم انرژی‌بخش است.